

[Jens Thoft]

er muligt at blive fritaget for en beskatning, hvis man har solgt ejendommen, før der er gået 1 år. Men jeg vil da gerne bede ministeren – og det var egentlig også det, jeg bad ham om i forbindelse med min debat med hr. Kofod-Svendsen – om at bekræfte, at forudsætningen for, at man overhovedet kan blive beskattet, er, at der er tale om en skattemæssig fortjeneste, og at denne skattemæssige fortjeneste udregnes som forskellen mellem salgssummen og købssummen fratrukket omkostningerne ved henholdsvis købet og ved henholdsvis salget.

Er det ikke rigtigt, hr. minister, at for et almindeligt parcelhus i 1-mio. kr.-klassen – herovre i København er det jo ikke så stort et parcelhus, i Jylland er det noget større – vil disse købs- og salgsudgifter typisk andrage 75.000 kr.? Og er det så ikke også rigtigt, at der er tale om en fortjeneste, som i hvert fald på ejerboligmarkedet ikke er sædvanlig?

Så er det, SF siger: Jamen når man har særlig store fortjenester, så er der ingen speciel grund til at beskytte det. I normalsituationerne med separation og skilsmisse og dødsfald er problemet jo, at folk må sælge ejendommene med tab. Der er jo ingen problemer med beskatning, og derfor er det heller ikke den type, ministeren oplever dispensationsansøgninger om.

Så var der spørgsmålet om rente og om beskatningen af de vedhængende renter. Der er jeg meget ked af, at ministeren ikke besvarede mine konkrete spørgsmål. Er det ikke rigtigt, at i alle de beregninger, ministeren har lavet, undlader han helt, helt bevidst at medtage den skattebesparelse, som vil foreligge, såfremt ifald man forudsætter personskatten nedsat? Og er det ikke også rigtigt, at man så får et ganske fejlagtigt indtryk af ministerens besvarelse, for han kommer til at slutte af med, at der bliver tale om en merskat, mens alle regnestykker foretaget af ædruelige folk vil vise, at der vil være tale om en ganske betydelig mindre skat.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Ministeren fremhævede i sit svar til mig, at den omgåelsesmulighed, vi påpegede, også kunne lade sig gøre såvel før som efter ophævelsen af 2-års-reglen. Det er korrekt, men selvfølgelig med den ganske væsentlige forskel, at 2-års-reglen jo vil være gældende og vil tvinge den pågældende til at bebo den pågældende

ejendom i 2 år og dermed i praksis være en hindring for at kunne misbruge reglen.

Og som hr. Glistrup ganske rigtigt gjorde opmærksom på ved førstebehandlingen af dette lovforslag, er de regler, vi fastsætter her, ganske adfærdspåvirkende, og vi kan forudse – og det er det, vi frygter – at ganske mange vil benytte reglen og undgå en egentlig beskatning, ja, endda samtidig opnå et skattefradrag, sådan som jeg påpegede det.

Men når ministeren siger, at det her er uden praktisk betydning, så vil jeg godt spørge ministeren: Hvis det nu viser sig, som vi frygter, at det her vil være adfærdspåvirkende, at der vil komme tilfælde, hvor folk både opnår et fradrag og en skattefri fortjeneste, er ministeren så parat til straks at ændre loven igen, når vi kommer og kan præsentere ham for den slags tilfælde?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg beder om ordet for at forhindre, at vi får devalueret tilsagn fra ministre.

Jeg forstod, at skatteministeren ville give en mur- og nagelfast garanti for, at der ikke, ved at vi fjerner 2-års-reglen for en- og tofamilieshuse, lukkes op for noget hul. Samtidig står vi med en besvarelse af spørgsmål 78, som bekræfter, at hvis man har et sommerhus, som man lejer ud, og man efter en periode på 1, 2, 3, 4 år vil sælge det pågældende sommerhus og kan sælge det med en betydelig fortjeneste, så vil man, hvis man bare flytter ind i det i én uge – vi er ikke gået til strengen som ministeren, der bare siger »et par dage« – hvis man bare tager én uges ferie i det pågældende sommerhus, unddrage sig alle ejendomsavancebeskatningens normale regler for beskatning af fortjeneste.

Hvordan kan skatteministeren give et svar, der bekræfter den konstruktion til Skatteudvalget, samtidig med at skatteministeren går på Folketingets talerstol og afgiver en garanti, som han siger han kan stå inde for, for at der ikke lukkes op for nogen huller?

Jeg er meget enig i skatteministerens bestræbelser på at lave forenklinger dér, hvor vi kan gøre det uden skade, men jeg vil også meget stærkt appellere til, at vi, når vi laver forenklinger, er bevidst om, hvad det er for nogle adfærdsendringer, vi kommer til at se for så vidt angår udnyttelse af de nye regler.